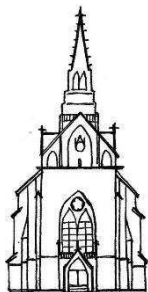

SETKÁVÁNÍ

Brněnský evangelický měsíčník / 2016

10

EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I

Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)
Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453, 542 210 332
email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.cervenykostel.cz>
kazatelé: Jiří Gruber a Jana Hofmanová, faráři
seniorátní kazatelé: Jiří Šimsa a Jaroslav Vítek
kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Melicharová

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II

Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469
email: brno-ii@evangnet.cz, <http://brno-ii.evangelnet.cz>
kazatelé: Martin Horák a Alexandra Jacobea, faráři
kurátor: Jaroslav Kučera, past. pracovnice: Milena Hauserová

Farní sbor ČCE v Brně - Husovicích

Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420
email: husovice@evangnet.cz, <http://www.ccehusovice.cz>
kazatel: Štěpán Hájek, farář
kurátor: Vladimír Zikmund

Farní sbor ČCE v Brně - Židenicích

Kostel Jílkova 74, fara Konečného 8, tel: 530 324 052
email: zidenice@evangnet.cz, <http://zidenice.evangelnet.cz>
kazatelka: Radmila Včelná, faráčka
kurátor: Miroslav Maňák

Diakonie ČCE - středisko v Brně

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401
email: brno@diakoniecce.cz <http://brno.diakonie.cz>
ředitel: Jan Soběslavský

EVANGELICKÁ
AKADEMIE
BRNO

Evangelická akademie,

Vyšší odborná škola sociálně právní

Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz

Střední zdravotní škola Evangelické akademie

Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,

<http://www.eabrno.cz>

ředitelka: Hana Svobodová

Setkávání - brněnský evangelický měsíčník. Ročník 2016 (XVIII).

Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktori: Jiří Gruber, Martin Horák. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 15 Kč. Roční předplatné 150 Kč, sponzorské 200 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6. Vychází 10x ročně.

ÚVODNÍK

Věříme v Boha,

kterého si nelze představit, kterého nikdo nikdy neviděl. To se může zdát leckomu divné - proč pořád mluvíme o někom, koho nelze spatřit, proč důvěřujeme někomu, o kom se nemůžeme přesvědčit, proč se modlíme k někomu, kdo mlčí.

Ale zase tak divné to není. Vždyť přece ty nejdůležitější věci v životě jsou právě takové - třeba pravda nebo láska nebo naděje - snažíme se je odečíst z různých projevů, z toho, co se děje, ale víme, že jsou zahaleny tajemstvím, že jsou to záležitosti, které nám nejsou úplně jasné a nemůžeme je jednoznačně vidět a někomu ukázat, jako třeba míč nebo krabičku od sirek.

Boha nikdy nikdo neviděl. To je pravda a musíme na tom trvat, ale na druhou stranu - blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha vidět budou. Teprve v budoucnu, jednou uzříme tvář v tvář, je to před námi - a předpokládá to čistotu srdce.

Boha nikdy nikdo neviděl, ale jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle.

Věříme v Boha, který nějak - hodně - souvisí s láskou. S naší láskou mezi námi. Když si neubližujeme, když přejeme jedni druhým dobré, když si pomáháme, když se k sobě chováme pravdivě, když se zkrátka máme rádi, pak v nás Bůh zůstává, děje se v nás, je s námi a život míří dobrým směrem, k dobrému cíli. A naopak - kde bychom si ubližovali, kde bychom přáli druhým jen to nejhorší, kde bychom si prosazovali jen svoje na úkor druhých, tam by Bůh v nás nezůstával, nebyl by tu a všechno by se valilo špatným směrem.

No jo - tak to tedy znamená, že Pán Bůh je na nás závislý? Je právě jenom tak silný, jak mu svou láskou umožníme? Když jsme dobří, on sílí, ale když se nemáme rádi, tak slábne? Je Boha ve světě jen tolik, kolik my lidé chceme?

Jakkoli to může znít hrozně, něco na tom je. Boží království roste jen skrze lidská srdce. A jsou-li naše srdce tvrdá, vysušená a neoblomná, semínka Božího království se mohou zadusit, uschnout, nevzejít. Záleží na nás, je to naše odpovědnost.

Ale přesto - jak je řečeno o několik veršů dál - my můžeme milovat jen proto, že Bůh napřed miloval nás. To, že na nás záleží, ještě neznamená, že my sami „děláme Boha“. Život jsme si přece sami nedali, Bůh nás svou milostí předchází. Jakkoli můžeme Boží království brzdit či rozvíjet, je to přece jen jeho království, a ne naše. On lásku dokáže vzbudit a ze starého činit nové.

Boha nikdy nikdo neviděl, ale přesto může být v nás skrze svou lásku. O to jde, otevřít se božímu působení, přijmout je, žít v něm. Chodit s Bohem, chodit v lásce. Amen

Štěpán Hájek

Brno - Židenice: sborový výlet

V sobotu 1. října se uskutečnil již 4. ročník sborových výletů po stopách tolerančních modliteben. Program výletu pro nás s neobyčejnou pečlivostí připravila historička Marta Procházková (viz část informací, tak jak jej obdrželi účastníci zájezdu). Abychom stihli vše v jednom dni, vyjížděli jsme již v 7 hodin ráno, včetně několika členů sboru, kteří dojeli až z kazatelské stanice v Blansku.

Dálnice byla vlídně sjízdná a tak se schopnému řidiči podařilo jet podle časového plánu. Krátce po 9. hodině nás očekávali dva členové sboru před modlitebnou v **Libenici** (viz foto). Vnitřek opraveného kostelíka měl upořádání obvyklé pro toleranční modlitebnu, jen vstupní dveře už nebyly z boku, ale z čela. Dozvěděli jsme se, že hezký vzhled modlitebny i funkční varhany využili před časem i filmaři při natáčení 1. dílu seriálu Paměť národa a při natáčení byla modlitebna zcela plná. Za kostelem je původní hřbitov, kde jsou hroby i stromy v přirozeném sousedství, tedy bez pravoúhlých cestiček.

Druhou naší zastávkou byly **Kšely**. Ještě než jsme do nich vjeli, upozornila nás sestra Procházková na evangelický hřbitov, kde je pohřbených několik farářů včetně superintendenta Oskara Nagy. Bohužel za nimi už asi nikdo z místních nedochází, protože na úhledném náměstíčku, kde můžeme vidět původně evangelický kostel, faru a chátrající budovu církevní školy, se dozvídáme, že tady evangelici „skončili.“ V současnosti už vlastně církvi nic nepatří, protože před léty se sídlo sboru přemístilo do Českého Brodu. Tam se naskytla výhodná koupě kostela a k němu se z prostředků z prodeje objektů ve Kšelích postavila i nová fara. Ve Kšelích faru zakoupil starosta a přeměnil ji v okázalou soukromou usedlost. Pro budovu školy se nenašlo uplatnění. Prodávaný kostel má již druhého soukromého majitele, poté co první nedokončil

svůj záměr zbudování podkrovního bytu nad půdorysem kostela. Napadá mě, že je dobře, že první obětaví kazatelé z Maďarska, jimž enormní úsilí vést nově vznikající evangelické sbory mnohdy podlomilo zdraví a někdy přivodilo i předčasnou smrt, spí na místním hřbitůvku spánkem spravedlivých a jsou uchráněni od informací o současné realitě. V Kšelicích jiný kostel není, a tak ten stávající, pokud noví majitelé nezmění jeho podobu, aspoň přinutí rodiče hledat odpověď na otázku svých dětí: k čemu ta podivně vypadající budova má ty dvě věže?

Kostel v **Hořátku** nám přátelsky ukázaly dvě místní sestry. Obdivovali jsme svěží fasádu a zcela novou střechu. Tu jistě obdivují i projíždějící turisté, zvláště jsou-li odjinud a domnívají se, že neméně pěkný je i vnitřek. Nám však bylo ukázáno, že k vnitřním opravám, zejména propadajícímu se stropu, z finančních důvodů nedošlo a tak slouží kostel jako skladiště kostelního nábytku, včetně historického stolu Páně. Hrstka věrných evangelíků, většinou ženy, které se tu scházejí na faře k bohoslužbám (je to kazatelská stanice Nymburka) nás velmi mile překvapily štědrým pohoštěním, takže jsme s nimi rádi setrvali v přátelském rozhovoru. Moc jim přejeme, aby se podařilo získat peníze na pokračování oprav a též lidi, kteří by zatoužili slyšet Boží slovo.

Další zastávka byla v Poděbradech, kde bylo osobní volno k vycházce, či obědu v restauraci. Odpoledne nás čekala krásně, tentokrát zvenku i zevnitř opravená modlitebna ve **Velenicích** (viz foto). Bližší informaci nám k ní podal člen staršovstva, který se sám nazval tzv. kulturním referentem. Jedná se o neobsazený sbor, který se vzhledem

k malé účasti většinu roku schází na jinak prázdné faře. Kostel se pronajímá k různým koncertům. Ty dokáží přilákat až 200 posluchačů, což přináší příjem do sborové pokladny. V kostele jsou též čerstvě opravené varhany. Za ně usedl náš varhaník J. Suchý a všichni účastníci zájezdu si s chutí zazpívali chorál Mocný Bože při Kristovu, zachovej nás spásy slovu.

Poslední naše zastávka byla v **Libici**. Tam nás uvítal farář Martin Zikmund a krátce nás informoval o stavu místního sboru a Diakonie. O dramatické historii vyvraždění Slavníkovců a roli sv. Vojtěcha nám podala stručný, ale hutný výklad účastnice zájezdu, prof. J. Nechutová. Z Libice jsme se vraceli za stále houstnoucí tmy do Brna. Cesta nám dobře ubíhala v družných hovorech se sousedy, nebo se dal využít čas i k zamyšlení, kam se poděla horlivost ve víře u dalších generací potomků prvních evangelíků. V Polabí, kam vedl letos náš

výlet, nám jako hlavní důvod byla uvedena násilná kolektivizace, kdy zavírali tamější bohaté sedláky a ostatní se pak báli chodit do kostela. Do mysli se mi vkrádá otázka: Z čeho mají lidi strach dnes, že se jich tolik bojí překročit práh kostela? Odpovídám si: většina lidí se velmi obává rakoviny a hrnula by se tam, kde by jim někdo zaručil preventivní ochranu (třeba nějakým posprejováním zázračně léčivým lektvarem). Domnívám se, že společnost řeší zdraví těla a přehlíží neméně závažné onemocnění duše, projevující se jako zhoubný rozpad vlastní integrity, vztahů v rodině i ve společnosti, jako ztráta smyslu bytí, propad do různých závislostí, panický strach z nemohoucnosti, umírání aj. Nemáme my evangelíci, kteří se považujeme za zodpovědné lidi, „přidat“ na svém misijním působení?

Výlet byl podnětný a budeme na něj rádi vzpomínat.

Jana Slámová

Školka mládeže

Již tradiční školka mládeže se letos konala v Miroslavi. Už v autobusu z Brna bylo jasné, že se shledáme ve velkém počtu, a skutečně, sešlo se nás téměř sto. Je obdivuhodné, jak se s takovou účastí naši hostitelé vypořádali. Hned po příjezdu jsme byli doprovazeni do místní fary, kde jsme se mohli po náročné cestě občerstvit, zaregistrovat, a následně vyslechnout zahajovací impuls v sousedícím kostele. Poté jsme se vydali ven, kde nás čekala hra plná voleb s názvem O post synodního seniora, a nakonec nás seznámili s místní tělocvičnou, kde jsme byli ubytováni.

Příští den i přes chladné sychravé ráno panovala dobrá nálada, a ani program nezaostával: mimo sportovní odpoledne proběhla volba nového SOMu a velice zajímavá přednáška o církvi. Dokonce se našel čas pro uspořádání dílen, kde se mimo jiné dalo naučit základní tance. To byla šance, jak se připravit na hlavní program dne, jímž se stal celovečerní benefiční ples.

Po nedělních bohoslužbách jsme ovšem museli domů, naši školku v Miroslavi jsme tak zakončili společnou fotkou a postupně se vypravili na cestu domů.

Tuto školku jsme si náramně užili a tak se budu těšit na příští rok.

Tomáš Procházka, foto Ben Skála

Mládež na sjezdu jako ryba ve vodě

„Život bez vody si těžko dokážeme představit. Voda je nepostradatelná, nutná...“. Takto se píše ve sjezdové brožuře. Myslím, že jako je pro člověka nezbytná voda, tak pro mládežníka Sjezd (nejen) evangelické mládeže.

Tento rok jsme se, my mládežníci, sjeli v rodišti limonády ZONky a městě s bohatou židovskou kulturou - v Třebíči. Plni očekávání jsme vyprahlí připluli na sjezd, kde se nám dostalo pořádné dávky zamyšlení nad tématem Dál tou vodou, inspirativních patnáctiminutovek (krátkých přednášek inspirovaných konferencemi TEDx), originálních workshopů, krásných koncertů nejen sjezdové kapely a mnoho dalšího. V pátek večer jsme si „trsli“ u skvělého koncertu a večer sobotní byl věnován improvizacímu divadlu Bafni!. Po tomto vyčerpávajícím programu jste si mohli oddychnout s přáteli v PUBu (tradiční sjezdové „posezení u bublin“), nebo se ztišit u modlitby Taizé v kryptě baziliky. Naším nočním útočištěm byly trebičské školy, nebo pro některé již zmiňovaný PUB.

Vrcholem sjezdu byly jednoznačně nedělní bohoslužby, při kterých nás ohromilo a naplnilo nejen Boží slovo a krev a tělo Kristovo, ale také skvostný doprovod hudební a vokální dílny pod vedením Aleny Jelínkové. Tak jsme se celý víkend vezli na vlnách a nalokáni odplachtili domů. A kdybychom se někdy snad začali topit, vzpomeneme si, že nejdeme dál tou vodou sami.

Alžběta Slámová

Seniorátní konvent v Brně

Více než čtvrt století se pravidelně schází seniorátní shromáždění (konvent) brněnského seniorátu ČCE v Blahoslavově domě. Letos se poslanci a hosté sešli znovu, a to ke 2. zasedání 41. konventu. Bylo to v sobotu 12. listopadu a začínalo se krátce po rozednění, v 8 hodin ráno.

Předseda konventu Ondřej Macek nejprve účastníky jednání pozval ke společnému zpěvu. Byla to příležitost zazpívat dvě nové písně z připravovaného evangelického zpěvníku. V průběhu jednání ji seniorátní shromáždění několikrát zopakovalo a osvědčilo dobré pěvecké schopnosti. Úvodní pobožnost připravila farářka sboru Brno I Jana Hofmanová. Noví členové konventu složili předepsaný slib.

K projednání byly předloženy zprávy seniorátního výboru a jeho poradních odborů včetně Jeronýmovy jednoty, a také hospodářské zprávy. V průběhu rozpravy k těmto zprávám účastníci zvolili seniorátní faráře Jiřího Šimsu a Jaroslava Vítku. Oba jsou zaměstnání na poloviční úvazek. Zvolena byla rovněž náhradnice seniorátní pastýřské rady Kateřina Rybáriková. Ředitel Diakonie v Brně Jan Soběslavský v rozpravě doplnil zprávu o činnosti středisek Diakonie v seniorátě. O výsledcích letního jednání synodu ČCE zpravili Jiří Bureš a Tomáš Rozbořil. Účastníci připojili podpisy k poděkování farářům ze seniorátu, kteří v létě ukončili svou činnost - byli to Olga Tydlitátová (sbor Brno I) a Jan Zámečník (sbor Břeclav).

Povinností konventu bylo seznámit se s tím, jak sbory odpovídaly na návrhy synodu na změny církevního zřízení a řádů, a přijmout k těmto návrhům vlastní stanovisko. I to se podařilo ještě dopoledne, vzhledem k tomu, že předsednictvo spolu se seniorátním výborem jednání pečlivě připravilo a umožnilo účastníkům rozhodovat se informovaně a bez průtahů. Tak mohl bez jakéhokoli zdržení přistoupit k řečnickému pultu i host letošního konventu Martin Fendrych, publicista, tč. komentátor serveru Aktuálně.cz a deníku Insider.

Téma, do něhož členy shromáždění i další mezitím shromážděné hosty uvedl, bylo naznačeno nadpisy Média a politika, kde hledat informace a jak? Rozdělená společnost a církev v ní. Po zajímavém, velmi prostým způsobem podaném úvodu odpovídal na dotazy a podněty posluchačů - poučeně, bystře a trpělivě.

Přestávka na oběd umožnila krátký odpočinek od jednání. O jídlo pro účastníky se svědomitě postarali hostitelé konventu, sestry i bratři ze sboru Brno II. Nehladovělo se. Posilnění pak členové seniorátního shromáždění projednali detailní zprávy o hospodaření seniorátu a připravené hospodářské výhledy na příští období, a také rozdělení seniorátních i celocírkevních repartic mezi sbory seniorátu. Postupně a s patřičnou pozorností se rovněž vyjádřili k návrhům ze seniorátního výboru a sborů, i k návrhům z rozpravy pro konvent a synod. I v této části jednání se projevila jeho zmíněná pečlivá příprava a informovaný přístup účastníků. Výsledkem bylo, že několik minut před 14. hodinou se ujal slova předseda konventu, pozval ještě jednou

ke společnému zpěvu, a nato poděkováním, modlitbou, a slovy biblického povzbuzení pro zúčastněné jednání ukončil.

I takto klidná a bez průtahů proběhnuvší podoba jednání nutí k zamyšlení nad náročností, kterou správa života jednotlivých sborů a seniorátu představuje. V posledu je třeba vzít na vědomí, že to nebyla jen tato jedna sobota, doba nezbytná pro jednání, a také nepohodlí cesty, co členové konventu museli vynaložit pro své povinnosti. Šlo i o náročnost předchozí přípravy. (Materiály pro členy konventu představovaly téměř 100 stran textů a tabulek - bez předchozího seznámení s nimi by jednání vůbec nemohlo probíhat.) Patří se vyjádřit uznání všem starším a kazatelům, kteří těmto správním záležitostem věnovali svůj čas a námahu.

Boží moci a moudrosti smíme důvěřovat, že je to práce, která je a bude k užitku Kristově církvi a jejímu poslání.

Jaroslav Vítek

Předkládáme ještě krátký výňatek z úvodní části zprávy seniorátního výboru pro konvent. Text připravil senior Jiří Gruber.

Budoucnost naší církve stojí na dobrých základech. Jsme svědky, jak evangelium stále oslovuje a inspiruje řadu rozmanitých lidí k tomu, aby byli statečnější, laskavější a pokornější. Ale nejen samotná křesťanská víra, i způsob, jakým evangelium předává a žije naše církve, je pro mnoho lidí stále přitažlivý, protože je skromný, svobodný a střizlivý. Nikdy neoslovíme a nezaujmeme všechny, ale pro řadu lidí se stáváme a budeme stávat dobrým útočištěm a oporou ve světě plném nevybíravé dravosti, podlézavosti a lhostejnosti.

Naše sbory se sice statisticky zmenšují, ale stále do nich přicházejí noví lidé. Jádro tvoří většinou ti, kteří v církvi vyrostli. Díky za ně. Nové důrazy často přinášejí ti, kteří toto společenství objevili v dospělém věku. Díky za ně. Jiní se do církve po létech znovu vracejí. Díky za ně.

Klesá počet bohoslovců, ale stoupá počet laických kazatelů. Práce v kazatelských stanicích ubývá, ale v centrech sborů se rozbíhají nové aktivity. Klesá počet konfirmandů, ale přibývá svateb. Neučíme mnoho dětí ve školách, ale konáme více akcí pro širokou veřejnost. Stoupá úroveň chrámové hudby a zpěvu. Naše Diakonie poskytuje útočiště stále většímu počtu klientů a poskytuje smysluplnou práci stále většímu počtu obětavých lidí. Evangelická akademie nabízí pracovní kvalifikaci i těm, kteří by se na jiných školách těžko uplatnili. Naše kostely a modlitebny procházejí rekonstrukcí. Je radost slavit různá výročí s vědomím, že dílo našich otců a matek stále vydává dobré ovoce.

Je mnoho dobrých důvodů, abychom ve své práci a službě pokračovali. Duch svatý mezi námi vydává rozmanité, krásné a výživné plody. Tato Boží dobrota nás zavazuje, abychom předčasně neopouštěli dosavadní způsoby práce a přitom stále hledali nová místa a příležitosti, kde může evangelium pomáhat a povzbuzovat. Brněnský seniorát, jeho sbory a poradní odbory, střediska Diakonie i Evangelická akademie mají nač navázat a v čem pokračovat.

Kobylky

Mezi tím, co Bible nazývá „havětí hemžící se po zemi“, rozeznávají bibličtí autoři zvláštní skupinu hmyzu, která se vyznačuje tím, že skáče a proto se na rozdíl od ostatních druhů může jíst.

*Lv 11,20-24 Všechna létající havěť chodící po čtyřech bude pro vás hodna opovržení. **Jen to smíte jíst** z veškeré létající havěti chodící po čtyřech, **co má skákavé nohy**, jimiž skáče po zemi. **Smíte z nich jíst tyto: různé druhy kobylek, jako arbe, soleám, chargól a chágáb.***

Čím se tyto čtyři druhy od sebe lišily, nevíme. Mohla to však být také jednotlivá stádia vývoje jednoho druhu. Arbe je odvozeno od slovesa množit se, soleam od spolknout, chargol od rychle běžet a chagab od schovat se. Všechny tyto vlastnosti jsou pro kobylky typické.

I když Starý zákon pokrm z kobylek nikde přímo nepopisuje, můžeme předpokládat, že se kobylky jedly jako dnes - sušené, vařené nebo pečené na másle, případně rozmělněné se zeleninou. Jan Křtitel je zřejmě jedl s medem. V jeho případě jde o zdůraznění faktu, že i když žije na poušti, Bůh se o něj postará.

*Mt 3,4 Jan měl na sobě šat z velbloudí srsti, kožený pás kolem boků a **potravou mu byly kobylky** a med divokých včel.*

Dnešní zoologie zařazuje všechny skákavé druhy do řádu rovnokřídlých a rozlišuje mezi kobyilkami a sarančaty. Kobylinky, které dobře známe i z našich luk a mezí, jsou zelené, mají dlouhá tykadla, často delší než tělo, dva páry křídel a zadní stehna končetin jim umožňují pohybovat se také skokem. Sarančata se od nich liší krátkými tykadly, hnědou barvou a tím, že jsou to výhradně býložravci. Sarančata dokážou rozkousat svými kusadly i tvrdá rostlinná pletiva, zatímco kobylinky většinou loví mouchy, larvy a různé červy.

Oba druhy se vyznačují nedokonalou proměnou. Samička naklade vajíčka, z kterých se vylíhnou larvy, které se několikrát svlékají a při každém stádiu se více podobají konečné fázi svého vývoje s plně vyvinutými křídly. Těchto proměn si všiml prorok Nahum, ale vidí v tom nadějně znamení. Tak jako na jaře odlétnou brouci a sarančata, zmizí jednoho dne i asyrští úředníci a Izrael si opět vydechne.

*Na 3,15-17 Byť vás bylo spousta jako brouků, **byť vás bylo spousta jako kobilek**, byť tvých překupníků bylo víc než nebeských hvězd, **brouci se vykuklí a odlétnou. Tvoji strážci jsou jak kobylinky, tvoji úředníci jak hejna sarančat**: v zimním čase zalezou do škvír zídek, ale jak vysvitne slunce, ulétnou a nevíš, kam se poděly.*

Samci sarančat i kobilek vydávají charakteristický zvuk, kterým lákají samičky a hájí své teritorium. Kobylinky jej vyluzují třením předních křídel, zatímco sarančata dosahují podobného účinku třením noh o křídla. Jejich cvrčení proto víc skřípe. Zvuk, který bychom dnes mohli přirovnat k šicímu stroji, připomíná autoru knihy Zjevení, který popisuje postupnou zkázu světa, hřmot mnohých spřežení. Jde však o zkázu, kterou působí lidé, protože tyto kobylinky mají lidské tváře a na rozdíl od sarančat mají vůdce, který se jmenuje Ničitel. O to víc nahání jejich cvrkot hrůzu.

*Zj 9,7-9 Ty **kobylinky vypadaly jako vyzbrojená válečná jízda**; na hlavách měly něco jako zlaté věnce, tvář měly jako lidé, hřívu jako vlasy žen, ale zuby měly jako lvi. Měly jakoby železné pancíře **a jejich křídla hřmotila, jako když množství spřežení se řítí do boje.***

Na skutečných kobyilkách byly pozoruhodné dvě vlastnosti, které se navzájem vyvažovaly. Kobylinky jsou poměrně malé (4-5 cm) a jednotlivě vypadají vcelku nevinně. Je-li však těchto malých tvorů obrovské množství, zničí toho víc než „stádo slonů“. Nepatrní jako kobylinky si připadali Izraelci před obry v zaslíbené zemi, a proto se do ní bály vstoupit.

*Nu 13,33 Viděli jsme tam zrůdy - Anákovci totiž patří ke zrůdám - a zdálo se nám, že jsme **nepatrní jako kobylinky**, vskutku jsme v jejich očích byli takoví.*

Když však zemi obsadily a vstoupily do ní hordy nepřátel, zdálo se Izraelcům, že je nespočítají podobně jako kobylinky. A co nejde spočítat, je nepřemožitelné.

*Sd 6,5 Přitáhli vždy se svými stády a stany; **přihnali se jako kobylinky v takovém množství, že nebylo možno spočítat je ani jejich velbloudy.** Přicházeli do země, aby ji ničili.*

*Sd 7,12 Midjánci s Amálekem a se všemi syny východu leželi totiž v dolině **v takovém množství jako kobyly**, i jejich velbloudů byl bezpočet, takové množství jako písku na mořském břehu.*

*Jer 46,23 Babylóňané přijdou na Egypt jako drvoštěpové se sekerami. Pokácejí jeho les, je výrok Hospodinův, i když je neproniknutelný. **Budou četnější než kobyly, bude jich bez počtu.***

Z nekonečna měl starověký člověk strach. S jedinou výjimkou - když šlo o Boží dílo. Když prorok Izaiáš líčí Boží velikost a slávu, neopomine zdůraznit, že stvořil nebesa a takové množství lidí, jako bývá kobylek.

*Iz 40,22 Ten, který sídlí nad obzorem země, **jejíž obyvatelé jsou jako kobyly**, ten, který nebesa jak závoj roztahuje a napíná je jako stan k obývání.*

Třetí pozoruhodnou vlastností kobylek byla jejich pohyblivost. Jen málokterý tvor zvládal tolik druhů pohybu. Kobylka mohla létat, nechat se unášet větrem, ale současně dovedla chodit i skákat, takže nebylo snadné ji chytit. Job dává kobylku za příklad neovladatelnosti a hranic lidských možností. Když nechytíš kobylku a nezvládneš divokého koně, neporučíš ani větru a dešti.

*Jób 39,19 Dal jsi snad koni bohatýrskou sílu, přioděl jsi jeho šíji hřívou? Docílíš, aby **poskakoval jako luční kobylka?***

Kazatel si naopak všímá, že i kobylka se někdy těžce vleče, zejména v ranním chladu, a přirovnává k ní starého člověka, který už se bojí výšek, má bílou hlavu a ztratil zájem o sex.

*Kaz 12,5 A člověk se bude bát výšek a úrazů na cestě; a rozkvete mandloň a **těžce se povleče kobylka** a kapara ztratí účinnost. Člověk se vydá do svého věčného domu a ulicí budou obcházet ti, kdo naříkají nad mrtvými.*

Čtvrtá pozoruhodná vlastnost kobylek je, že jsou jako veliké vojsko, které nikdo nezastaví, a přitom nemají velitele. V tomto smyslu jsou chytřejší než lidé, kteří se bez schopného vůdce nedomluví a rozutečou. Zvířat chytřejších než člověk je ovšem více.

*Př 30,24-28 Tito čtyři jsou na zemi nejmenší, a přece znamenití mudrci: mravenci, národ bez síly, a přece si zajišťuje v létě pokrm; damani, národ bez moci, a přece si staví obydlí v skalách; **kobyly, které nemají krále, a přece všechny vytáhnou válečně seřazený**; ještěrka, kterou můžeš vzít do ruky, a přece bývá v královských palácích.*

Prorok Joel si všiml, že hejno sarančat je horší než armáda uchvatitelů, protože se před ničím nezastaví.

*Jl 2,4-10 **Vzhledem připomíná koně, je jako jízda v divém cvalu.** Jako hřmící válečná vozba poskakuje po vrcholcích hor, praská jak ohnivý plamen, když šířá strniště. Je jako mocný lid seřazený k boji. Národy se před ním svíjejí v křeči, tváře všech blednou. Běží jako bohatýři, jako bojovníci ztéká hradby. **Každý jde svou cestou, neodbočí od své dráhy. Jeden druhému nepřekáží, každý jde určeným směrem.** Když narazí na oštěpy, neprojdou, **vnikají do města, běhají po hradbách, na domy vystupují, lezou okny jak zloděj.** Před ním se roztřeše země, zachvějí nebesa, slunce a měsíc se zachmuří a hvězdy ztratí svou zář.*

Žravostí jsou pověstná sarančata, zejména saranče stěhovavé, které je dodnes postrachem zemědělců zejména v Africe a Asii. Po několika usedlých generacích se nečekaně přemnoží a miliardy jedinců pak napadají rozsáhlá území. V Evropě byla kdysi takovou línní sarančat uherská nížina. V roce 1338 bylo mračno sarančat nad Moravou široké deset kilometrů a jeho délku se ani nepodařilo změřit. Ještě v 18. století zažila Evropa dvacet nájezdů sarančat z Uherska a Sedmihradska. Poprvé čteme v Bibli o takové pohromě jako o šesté egyptské ráně. Připomínají ji také žalmy.

*Ex 10,12-14 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vztáhni nad egyptskou zemi ruku, aby **přilétly na egyptskou zemi kobyly a sežraly všechny byliny země, všechno, co zůstalo po krupobití.** Mojžíš tedy vztáhl nad egyptskou zemi hůl a Hospodin přihnal na zemi východní vítr. Ten vál po celý den a celou noc. Když nastalo jitro, přinesl východní vítr kobyly. Kobyly přilétly na celou egyptskou zemi a spustily se na celé území Egypta **v takovém množství, že tolik kobylek nebylo nikdy předtím ani potom.***

*Ž 78,46 Co se (v Egyptě) urodilo, vydal hmyzu, **kobylkám plod jejich práce.***

*Ž 105,34 Rozkázal a (na Egypt) se snesly **kobyly, nesčetné roje žravého hmyzu.***

Podobné pohromy však přicházely i na Izrael v zaslíbené zemi a byly považovány za Boží trest. Nečekaný přilet kobylek, které člověku sklídí jeho úrodu, byl chápán jako Boží stopka nad lidskou pýchou a svévolí. Jestliže budeš poslouchat Hospodina, povede se ti dobře, když se však nebudeš řídit jeho slovy, budeš mít bídu. Takto potrestaný člověk se však mohl obrátit k Bohu v modlitbě o pomoc.

*Dt 28,38 Vyseješ na poli mnoho osiva, ale **sklidíš málo, neboť to ožerou kobyly.***

*1 Kr 8,37-38 Bude-li v zemi hlad, bude-li mor, obilná rez či sněh, **kobyly nebo jiná havěť,** bude-li ho v zemi jeho bran sužovat nepřítel či jakákoli rána a jakákoli nemoc, vyslyš každou modlitbu, každou prosbu, kterou bude mít kterýkoli člověk ze všeho tvého izraelského lidu, každý, kdo pozná ránu svého srdce a rozprostře své dlaně obrácen k tomuto domu.*

*2 Pa 7,12 Tu se v noci ukázal Šalomounovi Hospodin a řekl mu: "Vyslyšel jsem tvou modlitbu a vyvolil jsem si toto místo za dům pro oběti. Uzavřu-li nebesa, takže nebude deště, **přikážu-li kobylkám, aby hubily zemi,** pošlu-li na svůj lid mor, a můj lid, který se nazývá mým jménem, se pokoří a bude se modlit a vyhledávat mě a odvrátí se od svých zlých cest, tehdy je vyslyším z nebes, odpustím jim jejich hříchy a uzdravím jejich zemi.*

*Am 7,1 Toto mi ukázal Panovník Hospodin: **Hle, připravuje kobyly, když začíná růst otava.** Po královské senoseči, sotvaže otava vzešla, stalo se, že **docela sežraly byliny země.** I řekl jsem: "Panovníku Hospodine, odpusť prosím! Jak Jákob obstojí? Je tak nepatrný!" Hospodin byl nad tím jat lítostí: "Nestane se to," řekl Hospodin.*

Jindy ovšem proroci vidí v kobyilkách naději. Jejich hejna totiž mohou přiletět a dolehnout i na ty nejmocnější nepřátele a uchvatitele. Izaiáš takto varuje Asyřany a Jeremiáš zvěstuje zkázu Babyloňanům.

*Iz 33,1-6 Běda tobě, který šíříš zhoubu a sám nejsi huben, který jednáš věrolomně, ač se vůči tobě nikdo věrolomně nezachoval. Až dokončíš zhoubu, propadneš sám zhoubě, až dovršíš věrolomnost, bude věrolomně naloženo s tebou. Hospodine, slituj se nad námi, v tebe skládáme naději! Bud' paží svého lidu každé ráno i naší spásou v čase soužení. Národy se rozprchávají před mocným hřmotem, před tvou vyvýšeností se pronárody rozptylují. **Kořist vám bude sebrána, jako by ji sebral hmyz, jako přepadávají kobylinky, tak bude napadena.** Vyvýšen je Hospodin, jenž přebývá na výšině, naplňuje Sijón spravedlností a právem. Bude věrnou jistotou tvé budoucnosti, klenotnicí spásy, moudrosti a poznání, jejímž pokladem je bázeň před Hospodinem.*

*Jer 51,13 Dcero babylónská, jež přebýváš u hojných vod a oplýváš poklady, přišel tvůj konec, míra tvé zištnosti je dovršena. Hospodin zástupů přísahá při sobě samém: **"Naplním tě lidmi jako žravými kobyilkami a budou nad tebou zpívat a výskat."***

Názornou představu o tom, jakou spoušť dokázala hejna sarančat napáchat, si můžeme udělat díky proroku Joelovi, který takovou zkázu podrobně popisuje.

*Jl 1,4 Co zbylo po housenkách, **sežraly kobylinky, co zbylo po kobyilkách, sežrali brouci**, co zbylo po broucích, sežrala jiná havěť... Na mou zemi vytáhl pronárod mocný a nesčíslný; má zuby lví, tesáky jako lvíce. Zpustošil mou vinnou révu, polámal můj fíkovník, kůru z něho sloupal a pohodil, způsobil, že vinné výhonky zežloutly... Pole je popleněno, truchlí role; je popleněno obilí, vyschl mošt, došel čerstvý olej. Oráči se hanbí, vinaři kvílejí pro pšenici a ječmen; sklizeň na poli přišla nazmar. Vinná réva uschla, zvald fíkovník, granátový strom i datlovník a jabloň, všechno polní stromoví je suché. Lidským synům vyschl zdroj veselí.*

A přece i na kobylinky jednou dojde. Tak rychle jak přiletí, jednoho dne i odletí. Je v tom naděje na vysvobození, je to znamení Boží milosti, ale i dočasnosti lidského života. To všechno mohlo přicházet na mysl člověku, který si vyšel na louku a pozoroval tam skákající kobylinky.

*Ž 109,23 Odcháším jako stín, který se prodlužuje, **jako luční kobylika jsem smeten.***

*Ex 10,19 Tu Hospodin obrátil vítr a velmi silný mořský vítr odnesl kobylinky a prudce je vrhl do Rákosového moře, takže na celém egyptském území **nezůstala jediná kobylika.***

*Jl 2,25 Tak vám **nahradím, co po léta požíraly kobylinky** a brouci, různá havěť a housenky, mé veliké vojsko, které jsem na vás posílal.*

Jiří Gruber

Úvodník: J. Gruber: Skrytá řeč Boží -1, J. Vítek: Rychlost, kterou se dnes šíří zprávy -25, B. Šimek -53, J. Slámová -77, V. Zikmund -101, S. Jacobea -125, H.Dvořáková -153, M. Horák -185, J. Soběslavský -213, Štěpán Hájek -241.

Bylo: J. Gruber: Uvedení nové synodní rady do služby 21. 11. 2015 -3, Vánoční slavnosti v brněnských sborech -26, J. Gruber: Adventní guláš pod hvězdou Moravských bratří -31, J. Vítek: Pověření seniorátního výboru -54, J. Slámová: Izrael a my -58, M. Přikryl: Z jara na zimu! -78, J. Cerný: Sborová neděle v Brně I -80, M. Horák: Mikuláš na začátku postu -81, J. Gruber: Sborové shromáždění v Brně I -81, M. Horák: Volba staršovstva v Brně II -83, J. Slámová: SZŠ Evangelické akademie -126, R. Pikna: Presbyterní konference -127, Noc kostelů v Brně -154, J. Franců: Návštěva partnerského sboru v Basileji -157, S. Jacobea: Seniorátní souznění -159, J. Bureš: Druhé zasedání 34. synodu ČCE -162, V. Sikstová: Veronika poprvé na Blažkově s Brnem I -185, S. Jacobea: Letní Blažkov Brna II -187, Š. Horáková: Lovětín z ČCE Brno - Husovice -188, I. Oukropcová: Manželská padesátka -189, J. Slámová: ESBÚ -190, J. Franců: Den Bible v Kralicích -192, Nové farářky ČCE v Brně: Radmila Včelná -214, Lenka Nováková (katechetka) -215, Jana Hofmanová -216, M. Horák: Křesťanská služba v Blahoslavově domě -218, D. Procházka: Pasování Vřešťanů z Hušovic -219, J. Slámová: Brno-Židenice: sborový výlet -242, T. Procházka: Školka mládeže -244, A. Slámová: Mládež na sjezdu jako ryba ve vodě -245, J. Vítek: Seniorátní konvent v Brně -246.

Biblická zoologie: (J. Gruber): Lev -9, Pes -33, Osel -61, Kůň -86, Ovce -102, Ovce 2 -136, Orel -165, Holubice -193, Ryba -220, Kobylky -248.

O čem se hovoří: J. Vondrová (JV): Pomoc uprchlíkům je pomoc lidem v nouzi -14, A. Michalová: Byli jsme tam s nimi, ale my jsme se mohli vrátit domů -15, JV: Dům z odpadků je krokem k domu z hlíny -37, P. Kazda: Otevřená zahrada -39, JV: Permakultura léčí Zemi -65, Z. Ambrožová: Přírodní zahrady -67, JV: Cirkus jako metoda sociální práce -91, JV: Proč má mediální výchova smysl -106, R. Lokajová: Spílání médiím / informace 100x jinak -107, JV: Svobodná Kuba je zatím zdání -140, JV: Jeroným Pražský -169, JV: Přírodu máme rádi. Co o ní ale víme? -198, E. Kazdová: Ochrana a obnova přírody -199, JV: I křivé jídlo nasýtí hladového -227, J. Slámová: Snaha o zmírnění plýtvání potravinami v Brně -228, JV: Základní příjem - právo na důstojný život? -258.

Co zaujalo čtenáře: J. Polák: Je konfrontace opravdu nutná? -47, I. Pellar: Odpověď -93, J. Polák: K otázkám křesťanského a politického vztahu k muslimům a uprchlíkům -112.

K zamyšlení: J. Polák: ... jako i my odpouštíme našim viníkům -225, J. Vítek: Krátká úvaha o tom, že i my odpouštíme -257.

Církevní otcové: J. Nechutová: Minucius Felix -19, J. Franek: Athanasios -68, J. Nechutová: Lactantius -108, J. Nechutová: Cyprián - Thascius Caecilius Cyprianus -141, J. Nechutová: Aurelius Prudentius Clemens -176.

Z půdních archivů: (připravuje Pavel Čermák): Josef Závodský -44, Viktor Hájek -70, Václav Pokorný -95, Jan Sláma -110, žáci Eduarda Böhla -145.

Přečetli jsme: A. Wagnerová: Člověk prostě nemůže jinak -59, H. Múnkler: Nejsme naivní -84.

Zaujalo nás: J. Slámová: Chcete-li udělat radost sobě i svým blízkým -2, J. Vítek: Svět ve tmách chodil, Kristus se zrodil -2, O původu vánočního stroměčku 2 -21.

Film: F. Davídek: Ohlédnutí za Ekofilmem 2016 -255.

Biblické zamyšlení: J. Vítek -174.

Vyznání: J. Čásková: Vzpomínka -23.

Žili mezi námi: Pavel Filipi -50, Jiří Setinský -72, Jan Šimsa -114, Jan Šimsa -144, Marie Klusáková -145, Vlasta Fialová -173, Daniel Navrátil -204.

Ze sboru Brno - I: L. Marková: Adventní odpoledne křesťanské služby -7, M. Balcar: Sborová neděle -128, L. Marková: Čím žije náš partnerský sbor v Basileji -234.

Ze sboru Brno - Husovice: L. Férová: A kdo je můj bližní? -32, D. Staňková: Víkend v Zásce -117, E. P.: Festival Husovický dvorek -135.

Ze sboru Brno - Židenice: J. Slámová: Večer s přednáškou o životě muslimů -7, J. Slámová: Židenické dárkování -8, E. Dušková: Ze sborového večera -94, J. Slámová: Setkání s Jiří Mrázkem -118, L. Nováková: Usnout v kostele -132, J. Slámová: Sedm tváří ČCE a Bible jako scénář života -133, J. Slámová: Židenice 4. června - Jana a Ondřej -178.

Anketa: M. Procházková: Jak je nám na Blažkově? -263.

Dokument: Dopis synodu ČCE papeži a odpověď -207, Reakce synodní rady ČCE na zneužívání pojmu "křesťanské hodnoty" -259.

Celocírkevní sbírky a statistiky: -98, -121.

Cestujeme: M. Horák: Orkneje -41, K. Rybáriková: Pozdrav z dovolené -201, S. Jacobea: Dovolená v Písku -202, A. Gaisler: Má cesta do Polska -229, J. Franců: Východní Slovensko 1. část -231, 2. část -260.

Bude: 20, 51, 75, 97, 119, 148, 180, 207, 237, 266. D. Mikolášek: Výstavy v sále V. Pokorného -237.

Lidé ve sboru: 18, 49, 74, 99, 123, 151, 181, 209, 236, 267.

Díky a prosby: 23, 49, 74, 99, 122, 150, 183, 208, 236, 267.

Ze staršovstva: 24, 52, 75, 100, 123, 152, 183, 212, 240, 268.

Redakční rada: v roce 2016 časopis připravovala pod vedením Jiřího Grubera redakční rada ve složení: Hana Dvořáková, Jan Franců, Ladislav Hájek, Jana Hofmanová, Alexandra Jacobea, Martin Horák, Marie Melicharová, Jarka Procházková, Jana Slámová, Jan Soběslavský, Blahoslav Šimek, Radka Včelná, Jaroslav Vítek, titulní strana: Iva Tůmová.

Ohlédnutí za Ekofilmem 2016

Jen pár kroků od Červeného kostela (v tzv. Bílém domě) byl jeden z promítacích sálů 42. ročníku mezinárodního filmového festivalu o životním prostředí Ekofilm, který se letos konal od 13. - 15. října. Zúčastnil jsem se zhruba poloviny programu, a protože v tomto časopise mě velmi oslovují články s tematikou životního prostředí, zvláště v rubrice "O čem se hovoří", rozhodl jsem se také podělit se s vámi o dojmy, které ve mně tento festival zanechal.

Téma letošního ročníku bylo "Voda a sucho". Tato problematika se České republiky zatím nějak zásadně netýká, i když hydrologové upozorňují na úbytek spodních vod. Ve světě však úbytek pitné vody na mnoha místech přímo existenčně ohrožuje tamější obyvatelstvo. Již dnes je nedostatkem vody krizově ohrožen například sedmasedmdesátimiliónový Írán. Hladiny podzemní vody na severozápadě země klesají ročně o neuvěřitelných 2,8 metru. Mělčí studny nenávratně vysychají. Jenom v roce 2001 klesla hladina podzemních vod u města Mašhad o rekordních osm metrů. V Jemenu klesá hladina spodních vod stejně rychle - dva metry ročně - a v pánvi, v níž leží hlavní město San'á, dokonce o šest metrů za rok.

Na planetě je mnoho takzvaných zvodní - podzemních "pánví", v nichž se v různých horninách vyskytuje voda. Vědecké studie zaznamenaly těžké postižení zvodní. Nejhuře dopadla zvodeň pod Saúdskou Arábií, která se rychle vyčerpává. Vodu z ní čerpá asi šedesát miliónů lidí, a zvodeň nedává najevo žádné signály o své obnově, voda se v ní nijak nedoplňuje. Další dvě nejvyčerpanější zvodně zásobují Pákistán a Libyi. Tedy země, z nichž proudí kvanta uprchlíků.

Konstruktivní technologie - odsolování mořské vody - se dá najít téměř výhradně v bohatých státech typu Saúdské Arábie nebo Spojených arabských emirátů. Zpráva OSN z jara letošního roku uvádí, že za deset let budou trpět nedostatkem vody tři miliardy lidí v padesáti zemích světa. Tato alarmující čísla by neměla nechat v klidu žádného politika a ekonoma. Neboť milióny lidí ohrožených nedostatkem vody se nekontrolovaně budou přemisťovat tam, kde voda ještě bude. A to se může v relativně krátké době dotknout i České republiky.

Jinak samotný festival probíhal ve třech sekcích: sekce "Heritage" nabídla soutěžní filmy, které představují nejkrásnější místa světa, starodávne tradice, kulturní dědictví a témata o zvířatech a jejich ohrožení. Sekce "Enviro" obsahovala snímky, které nabídlý umělecký pohled na nejdůležitější ekologické problémy dneška - globální oteplování, geneticky upravené potraviny, odpad, ozónová díra, eroze atd. Poslední sekce "Krátké filmy" nabídla dokumentární, animované nebo hrané filmy s maximální stopáží 30 minut, které byly zaměřeny jak environmentálně, tak na přírodní a kulturní dědictví.

V sekci "Heritage" a "Enviro" pracovaly poroty, složené z více či méně známých osobností, nějak souvisejících s ekologickou tematikou. Mohu uvést např. slovenského ochránáře Juraje Lukáče, zakladatele Lesoochranského zoskupenia VLK, jenž od roku 1990 bojuje za ochranu slovenské divočiny, nebo Chihiro Guezebroek, nizozemskou hudebnici, básničku a dokumentaristku, orientující se na lidská práva a ochranu životního prostředí. Pro evangelíky nebude bez zajímavosti také další osobnost, která zasedla v porotě "Enviro", a sice Th. D. Jan Zámečník, evangelický farář, který současné době vyučuje environmentální etiku na Evangelické teologické fakultě UK a spolupracuje také s katedrou environmentálních studií na Fakultě sociálních studií MU. Dále se zabývá vztahem náboženství a umění a dílem Josefa Šafaříka.

Nemohu se rozepisovat o každém filmu, který jsem viděl, neboť by zhruba tucet obsahů snižoval autenticitu výpovědi o celém festivalu. Uvedu jen velice krátce stručný obsah tří z nich.

Tak například americký snímek 1000 Feet Under (1000 stop pod zemí) se zabývá problematikou sucha a neúrody na chudém indickém venkově, kde malé políčko představuje celé jmění rodiny. Ovšem v případě sucha a následné neúrody to někteří zemědělci neunesou a berou si život. Film tak vrhá světlo na naprosto zoufalé podmínky chudých zemědělců a rodin obětí sebevražd. V dalším dokumentu The Scavenger (Sběrači) jsme se přenesli do Jižní Ameriky, konkrétně do Brazílie. Sběr recyklovatelných odpadků je tu pro řadu lidí jediným zdrojem příjmů pro ně a jejich rodiny. V očích zbylých Brazilců jsou nejnižší a nejpřehlíženější skupinou obyvatelstva, ale to nikdo neřeší. Lidé přicházející do São Paula za vidinou lepšího života však nemají mnoho na výběr, jak se uživit.

Ve snímku Small People, Big Trees jsme prožívali nějaký čas s nejmenšími lidmi planety, Pygmeji kmene Baka. Tito lidé po generace zvyklí žít jen z darů pralesa se v poslední době setkávají s Big World, velkým světem, který jim postupně z jejich domova - pralesa - ukrájuje kousek po kousíčku, takže jejich území se stále zmenšuje. V tomto snímku mě naprosto uhranula hudba a zpěv tohoto přírodního etnika.

Co říci na závěr? Především byl pro mě určitým zklamáním malý zájem Brňanů o tento festival, i když vstup na všechny akce byl zdarma. Jinak pro mě jako pro křesťana, který nemá možnost se dostat do světa, bylo velice zajímavé poznat některé kouty naší modré planety a současně si uvědomit, že devastace našeho životního prostředí v některých místech dosahuje katastrofických rozměrů. A že je potřeba se nejen modlit, ale také přiložit ruku k dílu, abychom tuto planetu dokázali předat budoucím generacím aspoň ještě trochu obyvatelnou. Bůh nám ji daroval panensky neposkvřněnou, co jsme z ní ale udělali my, lidé, to nechávám na promyšlení každému z nás.

Felix Davídek

Krátká úvaha o tom, že i my odpouštíme

Je to závažné téma.

Jde o odpuštění. Tudiž: odpusťte, prosím, že se mi tak neodbytně vrací na mysl písnička z nádherného dávného filmu. Bylo uprostřed té písničky o sedmnáctiletých lidech čtyřverší:

*Ať vám to je, či není milé,
měla ho ráda, měl ji rád.
Odpusťte dívce provinilé,
jestli vám o to bude stát.*

Vyhovuje mi, že dnes, po více než půlstoletí, už nemusím vzpomínat na rozvláčné a trapné debaty o tom, jak moc byla ta dívka z filmu (písničky) provinilá, a co prý a jak se jí má nebo nemá odpouštět.

Abych snad neměl nouzi o náhradu za dávné vzpomínky a připojené rozpaky, našel jsem v Setkávání (č. 9, strana 225) článek o závažném tématu odpuštění. Upoutal mě jeho výtečný jazyk i styl.

Místo provinilé dívky v něm zaujala rozsáhlá skupina předlistopadových členů komunistické strany. Bylo jich tehdy před lety tuším na statisíce. A dodnes se z nich rekrutuje veliký a velmi vlivný útvar, mnohem větší a mnohem vlivnější, než by byl jakýsi nepatrný fanklub pana Milouše Jakeše.

Mluvit o odpuštění má smysl tam, kde taková řeč jakžtakž respektuje vztahy ve strukturách společenského systému. Výraz „odpuštění“ předpokládá skutečnost viny, jejího rozpoznání, a tudíž mínění, které vinu odsoudí a provinilci přisoudí patřičný trest. Kdo odpouští, odpouští (sám za sebe) trest provinilemu / provinilé.

Současný společenský systém v naší zemi naštěstí neumožňuje žádná kolektivní obvinění a kolektivní trestání. Možná by se daly uvést výmluvné příklady, jak dovedně toho využívají někteří a některé z minulých i současných původců a původkyň komunistického lhaní, ponižování, násilí, vyhánění z domova, mučení, zjevných i utajených vražd posvěcených všemocnou Stranou. Nikdo jim po listopadu nezkřivil vlas na hlavě. Struktura současného společenského systému je dokonale chrání.

Je pravděpodobné, že mezi nimi jsou kteřísi, jimž by bylo co odpouštět. A budou o to stát?

Vím, že Boží pravomoc je zázračná, nad uvěření veliká. Mění lidská srdce a dává nový smysl lidským příběhům, tak zakládá skutečnost a sílu odpuštění. Až dosud mi však uniká způsob, jak srozumitelně vyhlašovat odpuštění zrovna tam, kde konkrétní lidi dozajista nenapadne, že by snad o cosi tak směšně nepatřičného měli stát.

Jaroslav Vítek

Základní příjem - právo na důstojný život?

Co byste dělali, kdybyste věděli, že na to nejnnutnější budete mít v životě vždy peníze? Pečovali byste o nemocné rodiče? Zůstali byste déle doma s dětmi? Vytvořili byste se sousedy komunitní zahradu?

Základní příjem je částka, kterou dostává pravidelně ve stejné výši každý občan bez ohledu na jeho ekonomickou situaci a umožní mu žít důstojný život. Smyslem je zajistit základní živobytí každému. Bez ohledu na to, jestli pracuje, pracovat nemůže, nebo pracovat nechce. Za práci dostane peníze navíc.

Proč je základní příjem v poslední době tolik diskutovaným tématem? Plná zaměstnanost není dnes už možná, lidi často nahradily stroje. Přesto je ve společnosti práce hodně, alespoň takové, která není zaměstnáním - péče o děti, o staré a nemocné, o domácnost, práce v organizacích občanské společnosti. Základní příjem by mohl pomoci proměnit představu o smysluplnosti práce. Zajistil by prostředky pro ty, kdo se rozhodli vykonávat práce potřebné, ale málo oceňované. Mohl by doplnit systém sociálního zabezpečení nebo jej zcela nahradit.

Myšlenka základního příjmu se poprvé objevila na konci 18. století v eseji filozofa Thomase Paina Zemědělské právo. Navrhoval vytvoření fondu, který by každému dospělému vyplácel deset liber ročně. Smyslem poplatku měla být kompenzace za ztrátu přírodního dědictví, která vznikla zavedením vlastnictví půdy. Následovali další filozofové a ekonomové, kteří si s touto myšlenkou v různých formách pohrávali.

V 60. letech 20. století s ní v USA přišli pravicově smýšlející politici a ekonomové. Dnes se jej snaží prosadit spíš levice. Důvodem je nedávná dluhová krize, která v jižní Evropě vedla k prudkému zvýšení nezaměstnanosti.

Populární je téma i v severských státech, jen s jinou motivací. Nepodmíněný příjem tam představuje způsob, jak zjednodušit komplikované a drahé systémy sociálního zabezpečení. Proto také Finové chystají rozsáhlý experiment. Letos probíhá přípravná fáze, příští dva roky budou základní příjem dostávat asi dva tisíce Finů. Iniciátorem je finský premiér Juha Sipilä (stojí v čele pravostředové vlády). Experiment má podporu 69 procent obyvatel země. Výsledky budou k dispozici v roce 2019.

Podobný experiment začne v roce 2017 v nizozemském Utrechtu. Pokusy se však dějí například i v afrických zemích nebo v Jižní Americe. Určitá forma základního příjmu funguje už přes dvacet let na Aljašce. Pokrývá ho výnos ze zdanění tržby nerostných surovin a tvoří zhruba šest procent příjmu domácností.

Také v České republice se v posledních dvou desetiletích začíná tato myšlenka intenzivněji probírat. Mluví o ní organizace občanské společnosti i některé politické strany. Ne všude ale základní příjem uspěl. Letos v červnu

ho v referendu odmítli Švýcaři, kde vláda chtěla při uvedení do praxe zrušit všechny sociální dávky a příspěvky.

Odpůrci myšlenky argumentují často tím, že se sníží ochota lidí pracovat. Pokus, který se v 70. letech uskutečnil v Kanadě a který trval pět let, ale poukázal na to, že počet odpracovaných hodin se snížil jen nepatrně. Nevýhodou pokusu ale bylo, že byl časově omezený, a to patrně ovlivnilo chování příjemců peněz.

Jak by se lidé skutečně začali chovat, se nejspíš nedozvíme dřív, dokud tento systém někde nedostane zelenou. Zatím o dlouhodobých výsledcích můžeme jen debatovat.

Jana Vondrová

DOKUMENT

Reakce Synodní rady ČCE na zneužívání pojmu „křesťanské hodnoty“

Jsme hluboce znepokojeni způsobem, jakým v posledních měsících někteří veřejní činitelé volají po návratu ke „křesťanským hodnotám nebo kořenům“, „semknutí se kolem své křesťanské identity“ nebo „návratu ke svým křesťanským kořenům“. Přijetí zákona o Velkém pátku jako státním svátku se zdůvodňovalo podporou křesťanské identity oproti náporu identit jiných. K návratu ke křesťanským kořenům jako k obraně proti islámskému fundamentalismu vyzval i prezident Miloš Zeman na letošních svatováclavských slavnostech.

Proč se nám to nelíbí? Záleží nám na tom, aby označení „křesťanský“ nebylo vyprazdňováno. Pokládáme za nepřijatelné, používá-li se „křesťanská“ rétorika pro šíření predsudků a nenávisti vůči cizincům, nejčastěji muslimům, pro odmítání pomoci uprchlíkům, přivolávání střetu civilizací či vyvolávání duchů nacionalismu. Obáváme se toho, aby se povrchní „křesťanská“ rétorika nestala ospravedlněním naší nechuti dělit se s druhými nebo něco obětovat.

Evangelium přijímáme jako dobrou zprávu pro slabé a trpící, která je v příkrém rozporu s každým hloubením příkopů mezi lidmi, vytvářením přehrad a nepřátelství. Jako křesťané se ke zvěsti Ježíše Krista hlásíme jako k programu naší životní cesty, byť jej ani zdaleka nedokážeme naplňovat. Rádi bychom povzbuzovali k naději, že lze hledat cestu k lidem kolem nás a překonávat zničující konflikty.

Synodní rada Českobratrské církve evangelické

Zveřejněno dne 18. října 2016. Sbory ČCE obdržely toto prohlášení v pravidelné sborové zásilce.

Východní Slovensko -2. část

Nejvýchodnějším bodem Slovenka i bývalého Československa je vrchol hory Kremenec (1220 m), Polsko-Ukrajinsko-Slovenské trojmezí. Z vesnice Nová Sedlica tam vede červená turistická značka. Území patří do Národního parku Poloniny, v informačním centru mají vycpaného posledního bizona, který se ještě nedávno pásal v horách.

Cestou jsme téměř nikoho nepotkali, na vrcholu je však plno: turistické oddíly i rodinky, převážně Poláci. Červenobílý pylon s polskou orlicí, modrožlutý pylon s ukrajinským znakem i červenomodrobílý se slovenským dvojkřížem vyznačují jednotlivá území. Vede tudy hranice schengenského prostoru, nikdo ji však viditelně nehlídá. Cestou zpět se zastavujeme ještě u dřevěného kostelíku v obci Uličské Krivé. V sousední dolině v obci Topola je také zajímavý dřevěný kostel s vojenským hřbitovem i nedávno obnovený židovský hřbitov.

Poslední den jedeme k jezeru Morské oko, perle Vihorlatu ve výšce 618 m. Jezero v lesích vzniklo sesuvem svahu, umělá hráz zvýšila hladinu o dalších 5 metrů. U jezera r. 1924 hraběnka Széchenyi nechala postavit malý romantický zámek. Nad jezerem se tyčí hora Sninský kámen (1005 m). Na oba jeho ploché skalnaté vrcholy vyčnívající nad lesy lze vylézt po ocelovém žebříku, je z nich krásný rozhled na všechny strany včetně Morského oka pod námi.

Na zpáteční cestě domů jsme zajeli k polské hranici do obce Osadné, na kterou odkazovaly poutače. Pod kostelem je krypta s kostmi vojáků z první

světové války. V obci mají dva kostely, část obce totiž přešla od řeckých katolíků k pravoslavným, protože ti nevyžadovali tak vysoké poplatky.

Nevynechali jsme ani Dukelský průsmyk. U sedla je mohutný pomník z r. 1949 připomínající oběti zdejších bojů z podzimu 1944 a v širším okolí ukázky dobové vojenské techniky. Karpatsko-dukelská operace měla pomoci Slovenskému národnímu povstání, byla však nedostatečně připravená. Němci se v horách opevnili, a tak místo několika dnů boje trvaly sedm týdnů, povstání nepomohla a padlo v nich 21 tisíc sovětských a 1800 čs. vojáků. Podle dnešních historiků operace byla do značné míry plýtváním lidskými a materiálními silami SSSR. Nad sedlem byla r. 1974 vybudována betonová věž s vyhlídkou na mírné zalesněné kopečky - dějiště těchto velmi krvavých bojů před koncem války.

Na oběd zastavujeme v lázních Bardejovské Kúpele v bočním údolí řeky Topli. První zmínky o zdejších minerálních pramenech jsou z r. 1247, od 18. století byly lázně velmi vyhledávané. Na historických lázeňských domech čteme jména osobností, které se zde léčily: rakouská císařovna Sisi (1895), ruský car Alexandr I. (1821), Napoleonova žena Marie Luisa (1809) a Marie Sobieská (1669), manželka polského krále Jana III. Hlavní léčebné prameny jsou ve vkusné moderní kolonádě pro pacienty, ostatním je přístupný jen tzv. Lidový pramen. Kolem centra je několik moderních lázeňských objektů vystavěných v dobách socialismu. Sídlí zde i fakulta Prešovské univerzity.

Cestou nelze vynechat návštěvu města Bardejova, centra regionu Šariš. Jeho zachovalé středověké centrum je zapsáno na seznamu UNESCO. Je dodnes skoro celé obehnané hradbami a příkopem. Nádherné rozlehlé radniční náměstí zdobí uprostřed stará radnice a vysoký gotický chrám sv. Egidia prohlášený r. 2001 za baziliku minor. Před chrámem si můžete pohladit dva puklé velké zvony Urban a Jan. Překvapila nás před hradbami dlouhá proměnlivá fontána se světelným i hudebním doprovodem a ulička Johna Lennona: balvany se

jmény členů skupiny Beatles i jmény jejich hitů, na omítce dokonce i noty s texty.

Nocleh jsem našel v lázních Vyšné Ružbachy. Tyto lázně z 16. století v lesích zdobí koupaliště s hotelem a exkluzivní lázeňský Bílý dům na skalisku (kopie jednoho z paláců v Monte Carlo) z 19. století, neudržované moderní lázeňské budovy s opadajícím keramickým obkladem lázně spíše hyzdí. Zcela unikátní je zdejší jezírko Kráter. Je zázrak, že se zde na kopci udržuje hladina teplé vody prosakující podzemními vrstvami ze vzdálených hor podle principu spojených nádob. Lze zde shlédnout na stovku roztodivných kamenných výtvorů rozsetých po louce i lázních. Je to dílo několika mezinárodních sochařských sympózií: vysochali je zde umělci z řady zemí během svého pobytu za nocleh a stravu.

Poslední zastávkou byl Kežmarok, starobylé město pod Tatrami, také zapsané na seznamu UNESCO. Město právě žilo třídním festivalem EL'RO - Evropská lidová řemesla, který zabral celé centrum. Obešli jsme pozdně gotickou baziliku Povýšení svatého Kříže, dřevěný evangelický artikulární kostel Nejsvětější Trojice (památko UNESCO), nový evangelický kostel v eklektickém slohu a pozdně gotický Kežmarský hrad. Město zdobí pohádková kulisa štítů Vysokých Tater. U Popradu jsme najeli na dálnici a uháněli domů.

Během týdenního pobytu jsme poznali řadu zajímavých míst Slovenska, které stále považujeme za svoji vlast. Je zde však ještě mnoho dalších míst, kvůli kterým stojí zato se na Slovensko vypravit i příště.

Jan Franců

Na fotografiích: Bardejov, Vyšné Ružbachy - Kráter, Kežmarok - nový evangelický kostel

Jak je nám na Blažkově?

Po velmi úspěšném Sázavském deníku (2009) shromažďuje Ing. Jan Vondra materiály ke druhému dílu, tentokrát o evangelickém táboře na Blažkově. Pro ty, kteří se nepustili rovnou do psaní vzpomínek, jsme loni v létě připravili anketu, kde mohli alespoň stručně vyjádřit svůj vztah k tomuto místu. Odpovídali účastníci od pěti do sedmdesáti let (věk je uveden v závorkách), ti, kteří tu byli poprvé, i ti, kteří sem přijeli už například po třicáté sedmé. Blažkov nás každopádně nenechává chladnými. Třeba v nás čtení ankety po skončených dovolených a prázdninách navodí milé vzpomínky a přiměje nás začít o Blažkovu psát...

Pokolikáté jste na Blažkově?

Byla jsem moc malá, takže si to nepamatuju (14). 38 týdenních pobytů + asi 15 víkendových. Chyběla jsem pouze před vlastní svatbou a v roce, kdy jsem v době našeho pobytu byla v porodnici (40). Mnohokrát, každý rok minimálně 3x (57).

Co byste určitě neměnili?

Nová jídelna je fajn. Jídelnu jako společný prostor (29). Společnou jídelnu uzpůsobenou společenským aktivitám (34). Hezkou atmosféru a stoly v jídelně (12). Záchody, jídelnu, rozvržení pobytů, kamna v kuchyni (40). Systém, který je zavedený (44). Celkový styl - tábor v přírodě (25). Nestavět žádné umělé prolízky (26). Vzhled střediska, jednoduchost staveb (57). Jednoduchost tábora. Jídelníček. Kuchařku (55). Hřiště (9). Chatky. Les. Nic. Zvon - ten starý furt dobře zní!

Co byste zde rádi změnili?

Nevím, možná více zpívání u ohně (44). Chybí zde táborový kruh (34). Asi nic kromě kácení stromů. A taky více laviček s opěradly (40). Neosazovat stráž za jídelnou a „náměstíčko“, stromy ubírají světlo (46). Nejspíš nic, popřípadě zlepšit umývárku (25). Počet sprch. Některé proležené matrace (38). Prostor za jídelnou u umyvadla. Kýble, hadry a vše další působí téměř vždy chaoticky. Kliku u železných vchodových dveří. Jednoduchý el. vaříč. Vyřešit umístění smetáků. Osvětlit cestu (68). Vyloučit z rekreace zvířata (domáci) (26). Teplou

vodu na ruce (37). Záchody, opravdu hodně smrdí a to hřiště je fakt divně zakopané (12). Účastníci si často neuvědomují, že musí středisko po sobě uvést do stavu, v jakém ho přijali, když přijeli (57). Styl organizování volného času - silně to připomíná pionýrský tábor, dovolenou ROH (46). Budíček přesunout na 11:30 a polední klid od 13:00 do 16:00 (14). Nic bych neměnil (15). Jsem tu zvyklá, vyhovuje mi to tu, nemám návrh ani požadavek na změnu (34).

Co zajímavého jste zde prožili nebo se naučili?

Spousta zajímavých večerních programů, přednášek, rozhovorů s různými lidmi. Hry, výlety, společná práce. To všechno je Blažkov (38). Prožila jsem zde sílu křesťanského společenství, naučila se spoustu písniček od Suchého a Šlitra (34). Toho by bylo hodně - od různých her, nových písniček, tvoření (batika) až po zkušenosti, že každá skupina potřebuje vůdce a má-li něčeho dosáhnout, musí držet pohromadě (25). Tábornické věci, vyučování z bible, přednáška z historie o Janu Husovi (44). Výklad témat Bible (52). Bohoslužbu v lese (55). Modlit se a zpívat společně před jídlem, řezat dřevo, škrábat brambory, hrát kuželky, háčkovat...(49). Stavět domečky (8 a půl). Čistit vodu (9). Kamarádství a hry (12). Jsem hrála na varhany (7) Šla jsem na kadiboudu. Tu nikde jinde nemám!!! (14) Zahrála jsem si studánku ve hře o kohoutkovi a slepičce v r. 1995, zamilovala jsem se do Jirky Nagye, naučila jsem se plést věnečky z pampelišek (26). S vosami se nedá žít. Spousta krásných her (37). Postavila jsem nesčetně báboviček a domečků v lese. Byla vyklopena z kočárku. Zahrála si v bezpočtu scének, účastnila se spousty blbinek. Taky jsem zde zjistila, že když mě přestává bavit program, který pro mě někdo připravuje, dostala jsem se do věku, kdy mám chystat program pro ostatní (38). Zažili jsme tady skoro všechno důležité v životě. Vyrůstli jsme tady a vyrůstají nám tady děti (40).

V čem je církevní tábor Blažkov výjimečný?

Kozí sýry. Těžko říct. Ve všem, jeden každý táborový pobyt. Je v lese na Vysočině (55). Polohou, je budovaný s láskou (44). Tím, že je to církevní tábor (12). Za totality ostrůvek svobody - místo letního pobytu věřících (49). Že si ho lidé často zamilují, opakovaně se sem vracejí, často od dětských let až po vlastní rodičovská léta (34). Vždy se zde sejde dobrá parta lidí, dobrá atmosféra (15). Společenství lidí, kteří se tu setkávají. Tým, jaký je. Nejlevnější rekreace (26). Výjimečná bývají společenství, která zde mohou každoročně na týden vzniknout (38). Svou atmosférou - upřímnou, přátelskou, otevřenou všem zájemcům o společně strávený čas (34). Příjemná setkání v družných rozhovorech v krásné přírodě. Vzácná setkání s vzácnými lidmi (46). V příjemném společenství a vzájemné úctě jednoho k druhému (68). Mentalitou účastníků, vzájemná pomoc (46). Společenství, prostředí přírody, lesy, chatky, setkávání lidí různého věku, názorů, myšlení, vzdělání (57). Vytváří se tu krásné společenství uprostřed přírody. Možnost poznat i lidi, se kterými se běžně nebavím (38). Vede lidi k sobě, učí nás žít spolu, tvoří se zde nová přátelství a utužují se stávající (25). Utužuje společenství (46). Že tu sou kamarádi (7). Máme tady dobré kamarády (5). Jsme tady doma (40).

uspořádala Marta Procházková

Adventní hudební nešpory v Komenského kostele

se připravují na neděli 4. prosince v půl osmé večer. Vystoupí pěvecký sbor Lásky opravdivá. Biblické zamyšlení: Jana Hofmanová. Výtěžek ze vstupného bude věnován Diakonii Českobratrské církve evangelické, středisku v Brně.

Předvánoční nešpor v Blahoslavově domě

Srdečně vás zveme k nešporu, který se na dobu před vánočními svátky připravuje v Blahoslavově domě. S hudebním programem při něm vystoupí studentský komorní soubor Granum, tvořený bývalými i současnými členy sboru Mladí madrigalisté, a komorní sbor Capella minima. Zaznějí při něm adventní a vánoční písně 16. a 17. století spolu s několika písněmi soudobými. Kázáním poslouží sestra farářka Saša Jacobea. Nešpor se bude konat v neděli 18. prosince od 18 hodin, vstupné je dobrovolné.

Dětské vánoční slavnosti v brněnských sborech

Brno-Husovice: Vánoční hra bude valašská lidová Vánoční gloria s hudbou Josefa Schreiera Missa pastoralis. Hrát se bude v pátek 16. 12. v 17 hodin v Paláci šlechticů (Etnografické muzeum) a v sobotu 17. 12. v 15 hodin v Husovicích (Netušilova 26).

Brno-Židenice: Dětská adventně-vánoční slavnost bude při bohoslužbách čtvrtou adventní nedělí 18. prosince od 9 hodin. V Židenicích budou hrát děti, konfirmandi i mládež divadelní hru s názvem „Něco velikého se chystá“. Ve stejný den se připravuje vystoupení dětí i v Blansku od 14 hodin.

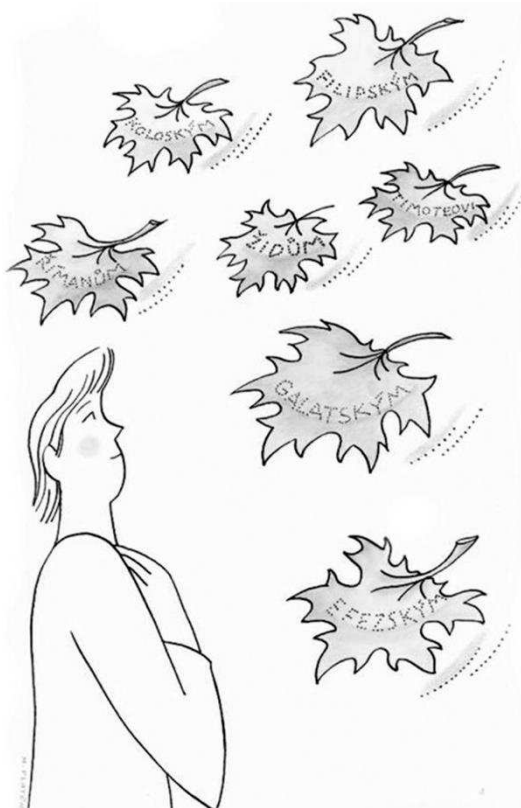
Brno I: Srdečně zveme na dětskou vánoční slavnost. Bude se konat 4. adventní nedělí 18. 12. v Betlémském kostele od 10 h. Nejmenší děti připravují hru „Co by se stalo“, po níž vystoupí se svým vánočním poselstvím starší děti a svým výstupem se připojí také mládež.

Brno II: děti vystoupí v Blahoslavově domě v rámci služeb Božích v neděli 18. prosince (začátek v 9 hodin).

Kavárnička Brno I

- 7.12. Jan Franců: Snímky z cest
- 14.12. Hudební vystoupení studentů konzervatoře
- 21.12. Věra Bednářová: Magdalena Kožená a její hudba

Ilustrace biblických veršů Marie Plotěné

Výstava v sále sboru ČCE v Brně - Židenicích je instalována od 20. listopadu 2016 do 1. ledna 2017. Je otevřena každou neděli dopoledne v 10 hodin po bohoslužbách a při adventních akcích.

Srdečně zve sbor ČCE Brno-Židenice.

DÍKY A PROSBY

Náš Pane,
chválíme tě za dnešní den, že jsme mohli v pořádku vstát a přijít na tvé služby.
Děkujeme ti za přicházející zimu, za to, že moudře dáváš přírodě odpočinout a připravit se k novému životu.

Vyznáváme, že my na tebe často zapomínáme a k novému životu s tebou se obrácíme zády.

Jiné věci nám připadají důležitější a na tebe si v denním shonu nenacházíme čas. Prosíme tě o odpuštění.

Prosíme tě i o přítomnost tvého Ducha, abychom se dnes mohli plně soustředit na oslavu tvého dne.

Amen.

Modlitba zazněla v úvodu bohoslužeb v Brně-Židenicích v neděli 6. listopadu.

LIDÉ VE SBORU

Brno I

1.12.	Jaroslava Juráková	73 let
1.12.	Jana Komárková	71 let
2.12.	Božena Patočková	97 let
2.12.	Věra Švandová	87 let
3.12.	Jan Vondra	72 let
4.12.	Františka Štěpánková	78 let
5.12.	Pavel Dobis	71 let
5.12.	Jakub Ondra	10 let
8.12.	Marie Hořáková	83 let
10.12.	Ivan Fleischer	77 let
10.12.	Zdenka Jelínková	84 let
10.12.	Anna Kozová	81 let
11.12.	Noemi Košťálová	87 let
11.12.	Jan Pacas	30 let
13.12.	Hana Zamastilová	71 let
14.12.	Josef Haluza	76 let
14.12.	Jarmila Himmellová	76 let
14.12.	Jaroslav Junek	79 let
14.12.	Blažena Šindelářová	83 let
14.12.	Jaroslav Pokorný	87 let
16.12.	Eva Vosinková	74 let
17.12.	Josef Bednář	76 let
18.12.	Jan Pokorný	98 let
21.12.	Jarmila Balabánová	87 let
28.12.	Šárka Hartová	10 let
28.12.	Libuše Kozáková	91 let
28.12.	Jarmila Zemčíková	92 let
30.12.	Anna Mikšátková	70 let
30.12.	Jolanka Skoumalová	10 let
31.12.	Věra Vlčková	79 let

Pokřtěn byl:

20.11. Matouš Janeček, nar. 2016

Rozloučili jsme se:

24.10. Dietrich Baumgarten, nar. 1936

27.10. Vladislav Klíma, nar. 1921

31.10. Božena Darebníková, nar. 1926

Brno II

1.12.	Jiří Krejsa	71 let
2.12.	Miluše Svobodová	74 let
2.12.	Tomáš Svoboda	50 let
3.12.	Marcela Výrostová	74 let
3.12.	Ivo Štěrba	50 let
5.12.	Jan Kacko	91 let
5.12.	Olga Krejčová	86 let
5.12.	Jitka Kraisová	82 let
8.12.	Ester Marková	83 let
8.12.	Slavijana Sedláčková	71 let
10.12.	Petr Růžička	79 let
16.12.	Eva Kotasová	76 let
16.12.	Jan Dittrich	73 let
19.12.	Lenka Floriánová	40 let
24.12.	Lydie Bláhová	90 let
24.12.	Božena Štelclová	87 let
25.12.	Kamila Nováková	92 let
29.12.	Eva Květonová	70 let
30.12.	Marta Vařílková	78 let
31.12.	Barbora Štětínová	20 let

Rozloučili jsme se:

23.10. Maxmilian Osvald, nar. 1924

Brno I

Staršovstvo na své schůzi 14. 11. 2016 vyjádřilo spokojenost s průběhem ekumenické bohoslužby v kostele ČČSH na Botanické, sborového odpoledne s přednáškou bratra Dušana Coufala o Jeronýmu Pražském a s ostatními sborovými akcemi a ocenilo přitom činnost křesťanské služby při přípravách a průběhu těchto sborových, seniorátních i celocírkevních setkání.

Dále se staršovstvo věnovalo nadcházejícímu sborovému programu, zejména přípravě rozhlasových bohoslužeb 27. 11. a vánočním setkáním. Všichni přítomní vyjádřili svou vůli, aby bratr farář Jiří Gruber kandidoval v roce 2017 v opakované volbě a zůstal i nadále farářem sboru. Mluvílo se o dalším postupu před zahájením stavebních prací na faře v Pellicově ulici. Staršovstvo rovněž vyhovělo žádosti sdružení Logos o propůjčení Betlémského kostela pro adventní bohoslužby.

Jana Hofmanová

Brno II

Staršovstvo na své pravidelné schůzi přivítalo hosta - sestru Alenu Fendrychovou ze Střediska celostátních programů a služeb Diakonie ČCE. Představila staršovstvu projekt DOMA a přizvala sbor ke spolupráci, staršovstvo v této otázce rozhodne v průběhu měsíce.

Staršovstvo dále projednávalo běžnou agendu - vyslechlo zprávu pastorační pracovnice a účetní, naplánovalo služby presbyterů na příští období a sborové akce na prosinec, schválilo další postup při rekonstrukci kanalizace před a pod obytným domem.

Saša Jacobea

Brno-Židenice

Staršovstvo připravovalo program ve sboru na období adventu, a to takto: V sobotu 3. 12. v 17.30 hod. bude adventní koncert. „Dárkování“ bude 2. a 3. adventní neděli - jeho výtěžek věnujeme na pomoc lidem bez domova přes komunitu Sant'Egidio. Dětská vánoční slavnost bude při bohoslužbách 4. adventní neděli. Staršovstvo také debatovalo o komplexním využití všech sborových prostor, případně farní zahrady, z čehož vyplyne návrh na potřebné úpravy. Uvítáme i podněty od členů sboru. Staršovstvo se zabývalo také finanční situací sboru a děkuje všem, kdo nezůstali hluchí k žádosti zaplatit letos salár dříve než na konci roku - díky tomu je možné průběžně hradit všechny nutné výdaje.

Radka Včelná

TÝDEN VE SBORU

Brno I

Po – Pá 9-12, St 15-17

Pondělí:

18:30 staršovstvo 12.12.

Úterý:

15:00 DD Věstonická

16:30 dětský klub Ovečky

16:30 biblická hodina pro děti

19:00 příprava NŠ

19:00 modlitební setkání

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská 14.12.

15:00 kavárnička

18:00 mládež

18:00 kurz Alfa

Čtvrtek:

9:30 klub otevřených dveří 1., 15.12.

18:00 biblická hodina

Pátek:

18:30 pěvecký sbor

Neděle:

10:00 nedělní škola pro děti

Brno II

Po – Pá 8:30-11:30

Pondělí:

18:30 staršovstvo 12.12.

Úterý:

17:00 b.h.Tišnov 13.12.

18:00 příprava NŠ 6.12.

19:00 setkání stř. generace

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská 7., 21.12.

14:00 biblické čtení DD Kociánka 14.12.

18:00 biblická hodina

19:00 mládež I.

Čtvrtek:

9:30 Mateř.klub 8.12.

14:30 odpoč. káva 1., 15.12.

16:00 vyučování dětí, confirm. příprava

17:30 mládež II.

Sobota:

9:30 DD Kociánka 10., 24.12.

Neděle:

9:00 nedělní škola

10:00 setk. v Blah. domě

Brno – Husovice

Pondělí:

18:15 konfirmandi

Čtvrtek:

17:15 mládež

19:00 biblická hodina

20:00 staršovstvo 8.12.

Pátek:

15:30 děti

Neděle:

9:00 nedělní škola

18:00 Desert 11.12.

Brno – Židenice

Pondělí:

13:30 biblická hodina pro děti Blansko

14:30 konfirmandi Blansko (obojí 5. a 19.12.)

18:30 staršovstvo (5.12.)

19:00 biblická hodina Blansko (12.12.)

20:00 příprava učitelů NŠ (19.12.)

Úterý:

15:15 biblic. hodina Spro děti

16:30 konfirmační příprava

18:00 modliteb. setkání 6.12.

19:00 Modlitby a zpěvy Tajžé 13.12.

19:19 DŽES (kromě 13.12.)

Středa:

17:30 mládež

19:00 biblická hodina

Pátek

19:00 střední generace (16.12.)

Neděle:

9:10 nedělní škola

10:00 setkání u kávy a čaje

18:30 pěv. sbor ChraPoT

Brno I	Brno II	Brno - Husovice	Brno - Židenice
4.12. 2. neděle adventní BK Jiří Gruber ČK Jiří Gruber Rch Jiří Gruber ČK 19:30 Jana Hofmanová, <i>nešpory</i>	BD Jaroslav Vítek Tiš Saša Jacobea	Hu Štěpán Hájek, rodinné bohoslužby ČK19:30 Jana Hofmanová, <i>nešpory</i>	Žd Radka Včelná, VP Bl Jan Asszonyi
11.12. 3. neděle adventní BK Jana Hofmanová ČK Jana Hofmanová	BD Saša Jacobea Tiš Martin Horák	Hu Štěpán Hájek	Žd Radka Včelná Bl Radka Včelná
18.12. 4. neděle adventní BK 10:00 Jana Hofmanová <i>dětská slavnost</i> Rch Jiří Gruber	BD Martin Horák <i>předvánoční program dětí</i> Tiš Saša Jacobea BD 18:00 Saša Jacobea, <i>nešnor</i>	Hu Štěpán Hájek Hu 17.12. sobota <i>15:00 dětská slavnost</i>	Žd <i>dětská slavnost</i> Bl <i>dětská slavnost</i>
24.12. Štědrý večer BK 15:00 Jiří Gruber ČK 23:00 Jana Hofmanová	BD 15:00 Saša Jacobea	Hu 15:00 <i>vánoční rozjímání</i>	Žd 15:00 Radka Včelná
25.12. 1. svátek vánoční BK Jana Hofmanová, VP ČK Jana Hofmanová, VP	BD Martin Horák, VP Kuř Saša Jacobea, VP Tiš Saša Jacobea, VP	Hu Štěpán Hájek, VP	Žd Radka Včelná, VP Bl Radka Včelná, VP
26.12. 2. svátek vánoční BD 9:00 <i>spolu s Brno II</i> Rch 9:00 Jiří Gruber, VP	BD <i>host</i> <i>spolu s Brno I</i>		
31.12. závěr roku ČK 17:00 Jana Hofmanová	BD 17:00 Martin Horák	Hu 15:00 Štěpán Hájek	
1.1. Nový rok 2017 ČK 10:00 Jiří Gruber, VP	BD Saša Jacobea, VP Tiš Martin Horák, VP	Hu Štěpán Hájek, VP	Žd Radka Včelná, VP Bl Radka Včelná, VP
BK: Betlémský kostel v 8:30 ČK: Červený kostel v 10:00 Rch: Rychmanov v 14:15	BD: Blahoslavův dům v 9:00 Tiš: Tišnov v 10:30 Kuř: Kuřim v 9:00	Hu: Netušilova 26 v 9:00 Ma: Maloměřice, Borky 7 DDS v 10:30	Žd: Židenice v 9:00 Bl: Blansko v 14:00